rikus, köikidel sund lahti lauldes ja palludes, agga laulmist egga pallumist ma'p kuulnud; ilmalikku könnet ja juttu olli allati kuulda. Öppetaja tulli kantsli peale ja hakkas jutlust piddama; mo silma ees teggid köik, nagu kulekšid sure holega, agga mo körwa ees nende tühjad mötted ei löppenud lobbisemast. Üks naesterahwas, käed ristis ja silmad kantsli pole pöördud, hüdis omma möttega waljuste: „Annukse Krööt on ikka wanna sassipea! näh, ni hilja wast tulleb kirriku, ja öppetab lapsi seddasamma rummalust! — Jummal tämatud, sedda minna kül ei te!“ Sedda ütles ühhe naese kohta, kes omma kahhe tütrega olli hiljaks wibinud ja nüüd rahwa wahhelt waewalt eddasi sai. Need, kelle jurest ta möda läks, hüüdsid omma möttes siit ja sealt: teine kitis et parrem hilja tulla, kui kirrikus käimata jäda; teine laitis sedda nöu; kolmas pilkas, et naese tütred liig uhkeste ehhitatud; neljas küssis omma möttes: „ei tea kas ta mo kanga walmis kuddunud?“ — Naene isse leidis wimaks tütardega kohta ja kummardas nüüd issa meie palwet luggema. Agga selsammal ajal temma mötted kissendasid wägga ühhe nore naese pärrast, kes temma ees seisis: „polle ma albimat ellukast näinud, kui Timpraja Anne! ikka toppib ennast ette, et peaks temma illu ja rikkust nähtama! agga mis sest näitad? — kadduw tühhi illu ja üllekohtume rikkus! ei sa sinna sest önne egga Mart!“ — Sel ajal olli ka temma Issameie loetud, ta ütles Amen ja tõusis ülles. — Parremat kät seina äres seisis wanna mees, se watas teise pole ja temma mötted könnelesid nönda: „Ei tea, kust Tuleweski Kustu sedda rahha wötnud, naesele pühhadeks köiksuggu riet osta? körtsis käib ka öige saggedaste, agga ei maksa kellelegi wölgu! ota koer, ei ma need 5 rubla sulle ei kingi!“ — Wanna eidekenne istus kantsli al nurkas, se könneles ennese ja minnu kuuldes nönda: „Karel on ikka hea laps olnud, agga kust saaksin temmale naese? istun siin jo tundi kaks ja arwan, agga ei leia! kül on kavri tüdrukuid ümberringi, agga köik kölwatumad!“ — Nönda olli rahwa mötlemiste könne; sest tulli ni suur kärrin, et jutlussest ei olnud sõnna kuulda. Essiotsa olli siiski weel parrem, pärrast tagga pahhem, sest et mittu, kes essite süddamest tähhele pannid, pärrast ka hakkasid tühja mötlema. Siis arwati ülles, palju rahha taskus, seal peti arru kuida wanna hobbune saaks norema wasta ärrawahhetatud, ehk millal heina tööd tulleks kätte wötta. Teises kohhas jälle üks mees tulletas mele, kuida ta omma sõbraga könnelenud. Mitme tüdruku mötted püüdsid siit ja sealt, et poisid neid hästi tähhele pannekšid! üks kinnitas ennese ees: „eks Peter lubband mind wötta!“ teine